

Illustration 1. Replica Buddha Footprints, Wat Phra Phutthabat museum, Saraburi

Letter from the Chaophraya Phrakhlang on behalf of King Borommakot Maha Dharmaracha II (1733-1758) to the Supreme Government in Batavia, (received) 29 March 1740, and the answer from Batavia, 28 August 1740

CONTENT

- 1 Introduction 2
- 2 Transcription of the Dutch text 5
- 3 English translation 9
- 4 Colophon 13
- 5 Folio images 14

1 Introduction

Hendrik E. Niemeijer, “Letter from the Chao-phraya Phrakhlang on behalf of King Borommakot Maha Dharmaracha II (1733-1758) to the Supreme Government in Batavia, (received) 29 March 1740, and the answer from Batavia, 28 August 1740”. In: *Harta Karun. Hidden Treasures on Indonesian and Asian-European History from the VOC Archives in Jakarta*, document 27. Jakarta: Arsip Nasional Republik Indonesia, 2016.

BY HENDRIK E. NIEMEIJER

The VOC opperhoofd in Ayutthaya, Theodorus Jacobus van der Heuvel (in office 1735-1740) has gone down in history as the man who in March 1737 was invited by King Borommakot to join him on a journey to Phra Phuttabat (in Saraburi Province), for the annual pilgrimage to the Buddha’s Footprint (*buddhapada* in Pali). In this way the king was demonstrating the superiority of Siamese culture and religion. The opperhoofd received an invitation again the next year, but declined.

The period 1730-1740 is marked by a clearly downward trend in Siamese-Dutch relations, in both political and economic areas. However, historians have not yet made a clear analysis of the complaints from either side. In particular the negative experiences of the Siamese with the constant striving of the Dutch to impose monopolies on products such as tin and ivory have not yet been properly studied. The diplomatic correspondence is the most important source for these complaints. This correspondence from 1740 shows the culmi-

nation of years of political bickering.

The General Missives that the Supreme Government in Batavia sent to the Republic several times a year give us the Dutch view in a nutshell. The letters from the kings and Phrakhlang were according to custom send together with these general letters. Hence the directors of the VOC could themselves take account of the opinions at the court of Siam, and they could also observe that the trading post in Siam year after year no longer provided a profit but only losses. And that profit was ultimately what it was all about.

Both the directors in the Netherlands and the members of the Supreme Government in Batavia viewed the economic and political importance of a trading post in Siam from a broader, strategic perspective. In 1732 the Supreme Government wrote to the Netherlands that the staff in Siam saw little benefit in disbanding the trading post there. The English Company had surrendered the trade to Siam to private interests. But these, as well as the Moorish merchants from Surat, were exposed to all kinds of demands that did not apply to the Company. So the English paid more for the ivory. And if the office in Ayutthaya was closed, then possibly the tin monopoly at Ligor would also be lost.¹

Meanwhile, in precisely these years the tea trade with China was becoming more important. Even though sandalwood was still quite useful as ballast in VOC ships, tea was a much more lucrative product. In the early 18th century Chinese junks carried tea to Batavia. In 1727 the Gentlemen XVII decided to send two ships direct to Canton, which

¹ Generale Missieven IX: 1729-1737, pp. 299-300 (14 February, 1732).

INTRODUCTION

Illustration 2. *Papaver somniferum* L. opium poppy, afim, Kasa Kasa.

was becoming an increasingly popular destination for European trading companies. In the following five years the VOC sent eleven ships to Canton, and already in 1730-32 it bought 1.4 million pounds of tea in China annually, and had achieved a dominant position in the tea market. From 1734 the VOC's tea trade was included in the Asiatic network.²

In the context of this rising tea trade, Ayutthaya was no longer the 'place to be'. For all the European trading companies the trade with Siam became less important because of the rise of the China tea trade. The explosive rise in the cultivation of coffee in the mountainous interior of the Javanese port of Cirebon (called the Priangan) became important for the VOC from 1707. In 1725 Java was already producing more than 4 million pounds of coffee for the European market. But there is yet another reason that Siam became less popular,

namely a prohibition on the trade in opium.

In the last quarter of the 17th century the north-east coast of Java became a popular region for selling illegal opium in particular. In the greater part of Java there was no taboo on opium. It was, for example, consumed during rituals at the court of Mataram. Although Sultan Ageng Tirtayasa of Banten (West Java) did issue decrees against opium, the trade in opium in the rest of Java grew at an explosive rate in the first decades of the 18th century. For both the English and the Dutch the (illegal) sale of opium became even more important than the sale of Indian textiles.

The kings of Siam kept the door for the opium trade strictly closed. There were severe penalties for the import of opium, as the Company's servants also came to know. The second translator Pieter Broucheborde was arrested and executed in 1714 for smuggling opium. The Siamese port

² Els M. Jacobs, *Koopman in Azië. De handel van de Verenigde Oost-Indische Compagnie tijdens de 18de eeuw*. Zutphen: Walburg Pers, 2000, pp. 137-142.

INTRODUCTION

authorities also checked the Company's lighters in the river for this, and they intended to investigate all the Company servants. However, at the special request of opperhoofd Dirk Blom King Thai Saa abandoned these measures. Because of this incident trade with the VOC was at a standstill for two months.³

In the light of this historical context, the rise of the world trade in coffee, tea and opium, Siam became less important for the intra-Asiatic and the Asiatic-European trade. One could argue that in the long run this was a 'blessing in disguise' for Thailand. The focus of the European powers on India, China and Java, and the reduced importance

of Siam, in combination with the self-confident action of the kings of Siam, contributed to the fact that Siam did not fall prey to colonialism in the 18th century.

References:

- Brummelhuis, Han ten, *Merchant, Courtier and Diplomat. A History of the Contacts between the Netherlands and Thailand*. Lochem-Gent: de Tijdstroom, 1987.
- Jacobs, Els M., *Koopman in Azië. De handel van de Verenigde Oost-Indische Compagnie tijdens de 18de eeuw*. Zutphen: Walburg Pers, 2000.

³ Generale Missieven VII, 1713-1725, p. 67.

2 Transcription of the Dutch text

DAGHREGISTERS VAN BATAVIA, 29 MAART 1740.

Deze brief van de Phrakhlang is een van de langste brieven van Ayutthaya naar Batavia. Deze wordt alleen in de Dagregisters van het Kasteel Batavia aangetroffen. De brief bevat vele klachten tegen de wijze waarop de VOC handel in Siam dreef. In de formele openingsparagraaf schrijft de Phrakhlang dat de Koning hem had bevolen om volgens oud gebruik de vriendschap tussen de Koning en de Prins van Oranje te onderhouden, en de brieven van Batavia puntsgewijs te beantwoorden.

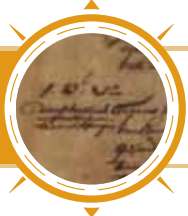
Allereerst zet de Phrakhlang uiteen dat de vorige brief van Batavia niet volgens gewoont in het paleis van de Koning was ontvangen, aangezien er nog steeds een meningsverschil was over de prijzen van de textiellading die was afgeleverd met een chialoup. Daarop volgt een lang, gedetailleerd verslag, waarin de Phrakhlang vele miscommunicaties uiteenzet, en de meningsverschillen tussen de VOC-loge en de Khlang, zeggende dat het VOC-opperhoofd Theodorus van den Heuvel...

...zeer kwaad was, ja zozeer dat hij de syahbandar en andere met minachting en kleinachting heeft bejegend, hetgeen bij vorige kapiteins nooit het geval was. Aangezien in dit geval als in vele andere zaken de kapitein zich niet gedroeg als een redelijk man maar integendeel als een onbesuist en wankel mens, heb ik de brieven destijds niet in het paleis laten ontvangen maar eerst later toen hij tot bedaren was gekomen. Hem werd gezegd dat hij gezondigd had tegen het contract en wanneer hij nog meer onredelijkheid zou tonen, men hem zou kunnen arresteren. Want in vroegere tijden toen Toeang Sarafien¹ kapitein was, had ene Joan Farool Walsiere ook onbetamelijke woorden gesproken. Daarover heeft men hem uit de compagniesloge gehaald en gedetineerd, zoals dat bij de Gouverneur-Generaal en Raden van Indië ten volle bekend was.

Maar aangezien hij (Van den Heuvel) thans van hier vertrekt, zo zouden de Gouverneur-Generaal en de Raden van Indië hem kunnen vragen welke reden hij heeft gehad om de syahbandar geen eer te bewijzen. En ook waarom hij de gewoontes van de vorige kapiteins, die successieve ten dienste van de Compagnie zowel in Siam als Ligor hebben gediend, niet heeft opgevolgd. Ik wil de Gouverneur-Generaal en de Raden van Indië er aan herinneren hoe ik dikwijls in mijn diverse afgegane brieven over het slechte gedrag van de kapitein heb geklaagd. Uit dien hoofde is het niet te begrijpen dat men het zo dikwijls genotificeerde kwade gedrag van de kapitein kan passeren, en dit daarentegen ten laste van de Khlangh te leggen en zeggen dat zij de zaken hebben bedreven die strijdig zijn tegen de gewoontes. Dit komt mijns inziens niet overeen met de billijkheid. (---)

Over het verlies van 194 catty, 5 thail, 3 pahas, 3 maas en 550 picis aan zilver dat de Compagnie zou hebben gemaakt op de lijnwaden die in het Paardejaar ter handel zijn

¹ Toeang Sarafien, "Luang Surasen" was een van de gewoonlijke titels van een Nederlands opperhoofd.

TRANSCRIPTION OF THE DUTCH TEXT

gezonden, en [de claim] dat de Khlang daar willekeurige prijzen voor betaald heeft, zeg ik het volgende. De koningsdienaren hebben zowel de kapitein, de schipper als de administrateur persoonlijk gevraagd naar de prijzen van de aangebrachte lijnwaden. Maar de kapitein heeft de prijs van de *tapak tjatoerkleden* veel hoger gesteld dan die welke de Hollanders en Engels vroeger [vroegen, en die zij] volgens de opgaf met monsters hebben laten maken en geleverd. Daarom heeft de Khlang die kleden niet geaccepteerd.

Maar ik heb daarop Loeang Tjoedack² en Loeang Tabpakdei³ Choen Keia⁴ naar beneden naar de loge gezonden om tegen de kapitein te zeggen, dat ik kooplieden naar beneden zou sturen om de lijnwaden te bezichtigen en waarden. Daarop kreeg ik ten antwoord dat de kapitein niet in staat was bij de waardering aanwezig te zijn, maar dat hij de schipper en administrateur zou machtigen. Daarop hebben de schipper en administrateur een verzegelde brief aan mij gezonden, waarin zij mijn voornemen goedkeurden. Zij verzochten om maar kooplieden af te zenden, en wanneer die de lijnwaden billijk zouden waarden, zij die aan de Khlangh zouden overgeven.

Daarop heb ik kooplieden gezocht en bijeen laten komen, ten getale van 11 Moorse, 2 Gentiefse, 2 Portugese en 4 Chinese, tesamen 19 koppen. Die zijn vervolgens naar de loge afgevaaren en hebben de tapak tjatoerkleden in de loge ten overstaan van 6 personen (3 sloopverheden, de administrateur en 2 pennisten) gewaardeerd. De taxatie is door iedereen voor goedgekeurd en aangenomen. Zij hebben die vervolgens per verzegelde brief aan mij gezonden en daarbij betuigd dat de taxatie in billijkheid was verricht. Daarop heb ik order gegeven aan de Khlangh om die tapak tjatoerkleden te gaan ontvangen volgens de prijzen die de brief van de schipper en administrateur meldde.

De kapitein gaf ten aanzien van die lijnwaden ook een verzegelde brief aan de syahbandar, niet alleen als blijkt dat de taxatie tot wederzijds genoegen was gedaan, maar ook dat men zich in de toekomst naar die vaste prijzen zou richten. Derhalve is het niet te begrijpen waarom de kapitein aan de Gouverneur-Generaal en de Raden van Indië heeft kunnen schrijven dat de Khlangh die lijnwaden naar eigen welgevallen had gewaardeerd, terwijl de kapitein zelf de gedane taxatie heeft goedgekeurd, en mij daarvan de verzegelde brief heeft toegestuurd.

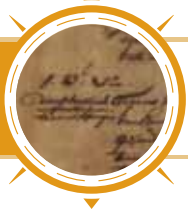
Tegen zowel de nieuwe kapitein⁵ als de nieuwe administrateur heb ik gezegd, dat wanneer zij in Siam de inhoud van het contract en de aloude gewoontes zullen opvolgen ik hen altijd zou beschermen. En op het verzoek om een nieuw contract met daarbij de prijzen van de handelswaren ter voorkoming van twist en geschillen, heb ik zowel de kapitein als de administrateur gevraagd op welke voet de Compagnie de prijzen van de handelsgoederen gesteld wil hebben, en ook op welke wijze het genoemde nieuwe contract zou moeten gemaakt worden. Daarop hebben zij per verzegeld geschrift van antwoord gediend. Maar ten opzichte van de inkoop van tin op Ligor is het niets anders

² Luang of Okluang Choduk Ratchasetthi, Chinees *syahbandar* (havenmeester).

³ Luang Thep Phakdi (?).

⁴ Khun (?).

⁵ T.J. van den Heuvels opvolger? Niet genoemd in B. Ruangsilp (2007), p. 261.

TRANSCRIPTION OF THE DUTCH TEXT

dan gelijk met het oude contract. Ik heb echter gezegd dat ik nopens het verzoek of er een nieuw contract ten aanzien de inkoop van tin op Ligor gemaakt kan worden [dat] aan Zijne Hoog Aanzienelijke Majesteit voor zou dragen.

En aangemerkt de zakelijkheden die grote stremming in de vriendschap veroorzaakt hebben, die in vele punten bestaan en die in deze brief van mij breedvoerig worden behandeld, zo zeg ik nog dat wanneer de Compagnie wil zien op de onderlinge vriendschap, en dienvolgende de zaken in Siam wil dirigeren en administreren naar billijkheid en rechtmatigheid, dat ik dan van mijn zijde ook het verzoek om vernieuwing van het contract aan Zijne Hoog Aanzienelijke Majesteit zal voordragen en vervolgens die nieuwe punten achter het oude contract laten inschrijven, in navolging van het vermelde in de brief van de Gouverneur-Generaal en de raden van Indië.

Geschreven op dinsdag de 14e dag van de tweede maand in het Bokkenjaar 1127.

Antwoord van de Hoge Regering in Batavia aan Koning Borommakot Maha Darmaracha II, 28 augustus 1740.

DAGHREGISTERS VAN BATAVIA, 28 AUGUSTUS 1740.

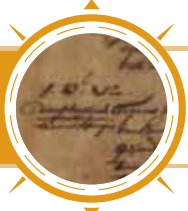
Aan de koning van Siam.

Den Gouverneur Generaal Adriaan Valckenier en de raden van Indië wegens den staat der generale Vereenigde Nederlandse Oostindische Compagnie, resideerende in 't Kasteel Batavia, zenden deze brief aan Zijn Hoog Aanzienelijke Majesteit de Koning van Siam Somdat Boeram Boepid Praoepa Detjoe Djoehoewan, die altoos ontzagwekkend en gevreesd is bij zijne vijanden, en die zijn rijk met wijsheid en voorzienigheid bestuurd, en door de Gouverneur Generaal en de raden van Indië een langdurige gezondheid toegewenst wordt; en dat de⁶ Albestierenden God van Hemel en Aarde zijn Hoog Aanzienelijke Majesteit zal laten zegenpralen over al zijn vijanden, en zegenen met een gelukkige en vreedzame regering tot welstand zijner landen, en onderdanen.

Dat alle handel gedreven wordt om wederzijds voordeel en gerief, is een zaak die bij U.E. Hoog Aanzienelijke Majesteit niet anders kan gehouden worden als met de waarheid en billijkheid overeenkomende. Ook dat in het geval bij één van beide partijen dit oogmerk – waarom hij de handel drijft – komt te ontbreken, staat [het hem] vrij, ja wordt [hij] gedwongen die [handel] af te breken, wil hij zichzelf in plaats van winst geen schade toebrengen.

De Nederlandse Maatschappij, die nu bijna een gehele eeuw haar handel in het Koninkrijk van Siam uitgebreid heeft onder Ulieden Hoog Aanzienelijke Majesteits voortreffelijke voorzaten, heeft zich op die extra-ordinaire voordelen [die] daarbij behaald [werden], nooit veel kunnen beroemen, maar niettemin altijd een balans gehouden [van winst en verlies], behalven nu in de tien laatst gepasseerde jaren, waarvan de vijf laatste nog de slechtste zijn. Want de winst op alle de handelswaren [die de Compagnie] derwaarts [naar Siam] in genoemde tijd [heeft] vervoerd, gevoegd bij

⁶ Vanaf fol. 625 is het afschrift in NA geraadpleegd.

TRANSCRIPTION OF THE DUTCH TEXT

de [de winst op de] geëxporteerde [waren], ofschoon [die] bijna naar alle gewesten des werlds [zijn] verzonden, hebben het onderhoud van [compagnies]dienaren, en de equipage der scheepen etc. niet kunnen goedmaken.

Daarbij komen nog de onophoudelijke onrechtmatige en verachtelijke behandelingen van U.E. Hoog Aanzienelijke Majesteits ministers, omtrent de dienaren van de Compagnie, en de gedurige aanwas van 's Rijks debet, door de geringe leverantiën van tin, sappanhout etc. [Daarom] hebben wij eindelijk moeten resolveren de handel in het gebied van U.E. Hoog Aanzienelijke Majesteit te Siam en Ligor af te breken, en onze bedienden van daar terug te roepen. Bij dezen geven wij dan U.E. Hoog Aanzienelijke Majesteit daarvan kennis, met versoek [of] U.E. Hoog Aanzienelijke Majesteit hen daartoe de behulpzame hand gelieve te verlenen, [en] orde [te] stellen op de afrekening en complete voldoening van de schulden van het [Siamse] Rijk en de kooplieden [bij de Compagnie], opdat alle zaken behoorlijk geliquideert [mogen] worden, en zij in vrede vertrekkende, aan ons rekenschap zullen kunnen geven van hun verrichtingen gelijk dat behoort.

Ondertussen blijven wij echter U.E. Hoog Aanzienelijke Majesteit verplicht voor de betuigingen van vriendschap [die] bij Zijne Hoogh geëerde missieven [worden] vermeld, en het contra-present van tin en sappanhout daarnevens gevoegt.

Geschreven in 't Kasteel Batavia op het eiland Groot Java, in 't Koninkrijk Jacatra, den 28e augustus 1740 (onderstond) den Gouverneur Generaal van Nederlands India (getekend) A. Valckenier (ter zijden stond) 's E. Compagnies zegel gedrukt in roden lak (daaronder) ter ordonnantie van Hoog Gemelte Haar Edelens (getekend) G. Cluyse-naer secretaris.

3 English translation

DAILY JOURNALS OF BATAVIA, 29 MARCH 1740.

This letter from the Phrakhlang is one of the longest from Ayutthaya to Batavia. It can only be found in the Daily Journals of Batavia Castle. The letter is full of complaints about the VOC's way of conducting business in Siam. In the formal opening paragraph the Phrakhlang says that the King has ordered him according to the old custom of friendship between the King and the Prince of Orange to note 'the necessary, all things both right and just', and to reply to the letters from Batavia point by point.

First of all, the Phrakhlang explains that the previous letter from Batavia was not received in the King's palace in the usual way, because there was still a dispute concerning the prices of a cargo of textiles delivered with a chialoup (sloop). A lengthy, detailed account follows, in which the Phrakhlang outlines numerous miscommunications and quarrels between the VOC factory and the Khlang, saying that the senior head Theodorus Jacobus van den Heuvel...

...was very angry, indeed so much so that he treated the syahbandar and others with contempt and disparagement, which had never been the case with previous captains. Seeing that in this case and in many other matters the captain did not conduct himself as a reasonable man, but on the contrary as a rash and unstable person, at the time I did not have the letters received in the palace, but only later when he had calmed down. He was told that he had offended against the contract, and if he should display any more unreasonableness, he could be arrested, as in former times when Toegang Sarafien¹ was captain, one Joan Farool Walsiere had also spoken improper words. For this he was fetched out of the Company's lodge and detained, as was fully known to the Governor-General and members of the Council of the Indies.

However, seeing that he (Van den Heuvel) is now leaving here, the Governor-General and members of the Council of the Indies could ask him what reason he had not to show the syahbandar respect, and also why he did not follow the usages of the previous captains who have successively been in the service of the Company both in Siam and in Ligor. I wish to remind the Governor-General and members of the Council of the Indies how in my various outgoing letters I have often complained about the bad behaviour of the captain. For that reason it is incomprehensible that one can pass over the evil behaviour of the captain so frequently reported, and on the other hand lay this at the door of the Khlang and say that they have done things that are contrary to the customs. In my opinion this is incompatible with a sense of justice.

¹ Toegang Sarafien, "Luang Surasen" was one of the usual titles for a Dutch *opperhoofd*.

ENGLISH TRANSLATION

(The second main dispute concerned the price of textiles which the VOC tried to sell to the Khlang. The Phrakhlang explains in some detail his version of what happened, and why the Siamese did not accept the textiles.)

Regarding the loss of 194 catty, 5 tael, 3 pahas, 3 mas and 550 picis in silver that the Company is said to have made on the linens that were sent for sale in the Year of the Horse, and [the claim] that the Khlang paid arbitrary prices for them, I say the following. The royal servants in person asked both the captain, the skipper and the administrator about the prices of the imported linens. However, the captain put the price of the *tapak tjatoer* cloths much higher than the one that the Dutch and English formerly [asked] before, and they had made and delivered according to the list with samples. This is why the Khlang did not accept these cloths.

However, I then sent Loeang Tjoedack² and Loeang Tabpakdei³ Choen Keia⁴ down to the lodge to tell the captain that I was going to send the merchants down to view and value the linens. Then I got as answer that the captain was not able to be present at the valuation, but would authorize the skipper and administrator. Then the skipper and administrator sent me a sealed letter, in which they approved of my intention. They asked to just send merchants, and when they had made a fair valuation of the linens, to hand them over to the Khlang.

Then I looked for merchants and had them gather, numbering 11 Moorish, 2 Hindu, 2 Portuguese and 4 Chinese, in total 19 persons. After that these sailed down to the lodge and valued the *tapak tjatoer* cloths in the lodge in the presence of 6 persons (3 ship's officers, the administrator and 2 clerks). The estimate was approved and accepted by everyone. After this they sent it to me by sealed letter, declaring it that the estimate had been carried out in a fair way. Then I gave orders to the Khlang to go and receive the *tapak tjatoer* cloths for the prices that the letter from the skipper and administrator mentioned.

With regard to the linens the captain also gave a sealed letter to the syahbandar, not only as evidence that the estimate had been made to mutual satisfaction, but also so that in future one could be guided by those fixed prices. It is therefore incomprehensible why the captain could write to the Governor-General and members of the Council of the Indies that the Khlang had valued the linens to suit themselves, whereas the captain himself had approved the estimate made, and sent me the sealed letter [telling me] of it.

I have told both the new captain⁵ and the new administrator that, if they adhere to the content of the contract and the ancient customs in Siam, I would always protect them. And as for the request for a new contract including the prices of the wares in order to prevent disputes and disagreements, I asked both the captain and the admin-

² Luang or Okluang Choduk Ratchasetthi, Chinese *syahbandar*.

³ Luang Thep Phakdi (?).

⁴ Khun (?).

⁵ Name? Not mentioned in B. Ruangsilp (2007), p. 261.

ENGLISH TRANSLATION

istrator on what basis the Company wishes to regulate the prices of the trading goods, and also in what way the said new contract should be made. To this they have supplied a reply by sealed document. However, with regard to the purchase of tin at Ligor it is just the same as the old contract. I have, however, said that with respect to whether a new contract can be made relating to the buying of tin at Ligor I would submit that to His High and Distinguished Majesty.

And in view of the business matters that have caused the great blockage in the friendship, which consist of many points and which I have dealt with at length in this letter, then I say again that if the Company wishes to show an interest in our mutual friendship and alliance, and as a consequence wishes to direct and administer the affairs in Siam in keeping with fairness and rightness, then I on my side shall also submit the request for renewal of the contract to His High and Distinguished Majesty, and furthermore have the new points entered at the bottom of the old contract, following the example of what was stated in the letter from the Governor-General and the members of the Council of the Indies.

Written on Tuesday the 14th day of the second month in the Year of the Goat 1127.

Answer from the Supreme Government in Batavia to King Borommakot Maha Dhammaracha II, 28 August 1740.

DAILY JOURNALS OF BATAVIA, 28 AUGUST 1740.

To the King of Siam

The Governor-General Adriaan Valckenier and the members of the Council of the Indies on behalf of the state of the general United Netherlands East Indies Company, residing in Batavia Castle, send this letter to His High and Distinguished Majesty the King of Siam, Somdat Boeram Boepid Praoepa Detjoe Djoehoewan, who is forever awe-inspiring and feared by his enemies, and who rules his kingdom with wisdom and providence, and who is wished long-lasting good health by the Governor-General and members of the Council of the Indies; and [they pray] that the⁶ all-governing God of Heaven and Earth will let His Majesty triumph over all his enemies, and bring blessing with a happy and peaceful government to the well-being of his lands and subjects.

That all trade is conducted for the sake of mutual advantage and amenity is a matter that Your Majesty cannot consider as being other than in accordance with the truth and fairness. Also that if it should happen that on the part of one of the two sides this aim, for which he is carrying on trade, comes to be absent, he is then free, indeed is obliged to break off that commerce, if he does not wish to inflict loss upon himself instead of profit.

The Dutch Company, which has now extended its trade in the Kingdom of Siam for almost a whole century under Your Majesty's excellent forbears, has never been able to boast much of those extra-ordinary advantages that were gained thereby, but at

⁶ From fol. 625 the copy in the NA has been consulted.

ENGLISH TRANSLATION

least has kept a balance [between profit and loss], excepting now these ten years past, of which the last five have been the worst. This is because the profit on all the merchandise [which the Company] transported thither [to Siam], added to the [profit on the] exported [wares], even though [these] have been sent to nearly all corners of the world, have not been able to cover the cost of maintaining [Company] servants, fitting out ships and so forth.

In addition to this there is the constant wrongful and contemptuous treatment by Your Majesty's ministers regarding the servants of the Company, and the continual growth of the State deficit through the scanty deliveries of tin, sappan wood and so on. We have therefore finally resolved to halt the trade in Your Majesty's territories in Siam and Ligor and to recall our servants from there. Hence we hereby inform Your Majesty of this, with the request that Your Majesty should kindly extend them a helping hand in this, and put in order the payment and complete settlement of the debts of the [Siamese] kingdom and the merchants [to the Company], so that all business may be properly liquidated, and when they peaceably depart, will be able to give us an account of their actions as is fitting.

In the meantime, however, we continue to be obliged to Your Majesty for the declarations of friendship that are conveyed in Your Majesty's highly esteemed missives, as well as the return-gift of tin and sappan wood accompanying them.

Written in Batavia Castle on the island of Great Java, in the kingdom of Jacatra, on the 28th day of August 1740, (below) the Governor-General of the Netherlands Indies, (signed) A. Valckenier (to the side) the Honourable Company's seal in red sealing wax (under this) by decree of Their High Honours (signed) C. Cluysenaer, secretary.

4 Colophon

Title	Hendrik E. Niemeijer, “Letter from the Chaophraya Phrakhleng on behalf of King Borommakot Maha Dharmaracha II (1733-1758) to the Supreme Government in Batavia, (received) 29 March 1740, and the answer from Batavia, 28 August 1740”. In: <i>Harta Karun. Hidden Treasures on Indonesian and Asian-European History from the VOC Archives in Jakarta</i> , document 27. Jakarta: Arsip Nasional Republik Indonesia, 2016.
Editor-in-chief	Hendrik E. Niemeijer
Project coordination	Hendrik E. Niemeijer
Document selection	Hendrik E. Niemeijer
Archival Source	ANRI, HR 2571 fols 236-266 and 624-632
Illustration selection	Jajang Nurjaman
Illustration sources	<ol style="list-style-type: none"> Replica Buddha Footprints, Wat Phra Phutthabat museum, Saraburi. Photo by Dhiravat na Pombejra Papaver somniferum L. opium poppy, afim, Kasa Kasa. Köhler, F.E., <i>Medizinal Pflanzen</i>, vol. 1: t. 37 (1887) [W. Müller]. http://plantgenera.org/illustration.php?id_illustration=13161&SID=a2mrqlbhs1bfkio vapsl33gh67&mobile=o&code_category_taxon=
Transcription	Hendrik E. Niemeijer
Indonesian translation	Nurhayu Santoso
English translation	Stuart Robson
Introduction	Hendrik E. Niemeijer, Senior Lecturer in Maritime and World History (Diponegoro University, Semarang)
Final editing	Jajang Nurjaman, Marco Roling
Layout	Beny Oktavianto
Release Date	October 2016
Harta Karun Category	III.5 Co-operation, Relations and Diplomacy
ISSN	xxx-12345678910
Copyright	Arsip Nasional Republik Indonesia and The Corts Foundation

5 Folio image

This is the first page of the original document. All folios may be viewed on the website via the Tab 'Images' in the Harta Karun section or in the Digital Archive Collections.

Archival Source, ANRI, HR 2571 fols 236-266 and 624-632.

